

« Звѣздытъ честіѣтъ мойта мощь,
Смѣ са сичко що допирамъ,
Зората изъ-подъ тъмна ношь
Съ цалувка сладка я раздигамъ,
И сѣка тварь, и цѣлый міръ
Азъ зиждѣ, пазиѣ, съжививамъ.

« И храниѣ съ огнь плодовиѣ
Древесныѣ овошкы сочныѣ,
Богатыя родъ листовиѣ
На Флора милвано управямъ,
И тънкыя и тихъ Зефиръ
Надъ сичкыѣ морета двпжѣ.

« Когато животворный Фебъ
Лицето на земята топли,
Или пакъ нощныйтъ Еребъ
Тварьта бы звѣзденъ отморявалъ,
Всесильный богъ на Любовъта
Държи всемірныя си сѣптръ.

« Любіѣтъ младыѣ сѣрца
Моитѣ сѣнища пріятны,
И виѣтъ брачны два вѣнца
Преплетены съ надѣжды златны;
Тѣй силата на любовъта
Боготворете выѣ, о смъртны!»

Въ слышыя почти размѣръ сѣ п нашыѣ стихове : *Камъ жесната* — подражаніе Бенедиктову, конто огъ горипѣтъ различаватъ само съ числото на слогаветѣ, че тука сѣ 9 на нѣрвыя и 8 на вторыя слогъ, а онѣзи на противъ. Тѣхното начало ѣ тѣй: (*)

(*) Гл. Читалище отъ 1872, бр 9, ст. 119—121.